

at de mange Menneffers Forpleining, som hører til Armeen, bliver med hvert Aar kostbarere. Naar man vil undersøge, hvilke Udgiftssummer der medgaae til de Diemed, som den ærede Rigsdagsmand fortrinsviis har udtalt sig imod, saa troer jeg ogsaa, at man skal finde, at Anledningen til Stigning i de forskjellige krigsministerielle Budgetter baade i dette Land og andre er mindre at søge netop i disse Conti, end i de uundgaelige Conti, som foreligge, nemlig deri, at Føde, Beklædning o. s. v. til Soldaterne blive med hvert Aar dyrere, og at de Tropper, som udfordres til Landets Forsvar, og for at holde det paa en til de omgivende Lande passende Fod, blive med hvert Aar talrigere (Tscherning: Nei!). Jo, den ærede Rigsdagsmand, som siger Nei, maa dog indrømme mig, at der i den Henseende kan fra mit Standpunkt søges Beviis i andre Landes Erfaring; det er umuligt for det enkelte Land og for det enkelte Lands Krigsministerium eller det enkelte Lands Finantsministerium at sætte nogen individuel eller for hans Land eiendommelig Anskuelse igennem, saalænge den er i Strid med det øvrige civiliserede Europas; det lader sig ikke gjøre, man kommer til Syvende og Sidst til kort. Den ærede Rigsdagsmand har ogsaa Uret, naar han antager, at det er saa ligegyldig en Sag, om man har det Materiale, der udfordres til Krigsførelsen, paa rede Haand eller ikke, det er det ikke. Den Sammenligning, den ærede Rigsdagsmand har anstillet med Jyllands Veivæsen og et nyt Rytterregiments Dyrkelse, har ved første Blik noget meget Tiltalende, den har ogsaa for en Finantsminister meget Tiltrækkende, thi jeg veed ogsaa, at en Udvidelse af Jyllands Veivæsen vil efter al Sandsynlighed give forøgede Indtægter i Statskassen, hvorimod jeg holder mig aldeles forvisset om, at Rytterregimentet ikke vil give nogen Indtægt; men den Tilbøielighed, der saaledes kunde være hos mig til at stemme overeens med den ærede Rigsdagsmand i saa Henseende, bør ikke forhindre mig fra at anerkjende, at det ene kan være nødvendigt og uopsætteligt, medens det andet kan være, ikke nødvendigt, men kun ønskeligt og opsætteligt. Der er heller ikke Tale om et nyt Ryt-

terregiments Dyrkelse; der er Tale om for næste Aar at stride til Begyndelsen af et Rytterregiments Dyrkelse, som er planmæssigt, og hvis Dyrkelse kun er sat ud af Kraft formedelst Dyrøret; der er altsaa kun Tale om at bringe til Fuldstændighed Cadres til Landets Forsvarsvæsen efter Planen af 1842. Saalænge denne Plan ikke er ude af Kraft, saalænge det ikke viser sig uundgaeligt nødvendigt at forandre den, saalænge dette ikke er almindeligt anerkjendt men, det blot er enkelt Mand, der har havt en, maaskee nok saa rigtig, men dog ikke endnu anerkjendt afvigende Mening, saalænge er det ligesom Pligt for Regjeringen at følge den bestaaende Plan. For indværende Finantsaar har Krigsministeren opgivet af udføre de ham lovmæssigen paahvilende Forpligtelser, nemlig Gjennemførelsen af Planen af 1842; men han har ikke troet at kunne gjøre det for næste Aar.

Den ærede Rigsdagsmand meente, at det vilde være ønskeligt, om Domaineindtægterne kunde holdes som særegne, de enkelte Landsdele specielt vedkommende, Indtægter, og ikke som fælles. Jeg maa tilstaae, at de Grunde, han anførte derfor, forekom mig ikke at være udømmende. Den Omstændighed, at Domainesoverskuddet betragtes som en i Almindelighed det samlede danske Monarchie vedkommende Indtægtspost, er naturligviis ikke til Hinder for, at der kan træffes hvilken som helst Bestemmelse med Hensyn til Domainernes Bestyrelse i de enkelte Landsdele. Den er altsaa aldeles ikke til Hinder for, at Bestyrelsen af Domainerne kan henlægges under en af de enkelte Landsdele særlig vedkommende Ministre. Der vil s. Ex. Intet være til Hinder for, at den danske Indenrigsminister kunde, naar saaledes blev bestemt, ligesom Tilfældet har været i 1848 og den største Deel af 1849, bestyre Danmarks Domainer. Der er her kun Tale om Domaineordningen. Endnu mindre er denne Bestemmelse om, at Overskuddet af Domainerne skal betragtes som en samlet Kronindtægt, til Hinder for, at ethvert Lands almindelige Love blive anvendte paa Domainerne. Jeg har troet, at det var det, den ærede Rigsdagsmand lagde større Vægt paa,